

klage over, at der ikke er den tilstrækkelige Tilgang til Underofficersklassen, thi saa er det Krigsbestyrelsens egen Skyld.

Philipsen: Da det jo er kommet dertil, at enkelte Rigsdagsmænd udtale sig om deres Stilling til den foreliggende Sag, føler jeg Trang til ganske personlig og kun paa egne Vegne at sige, at jeg i enhver Henseende og uden Forbehold er enig i de Betragtninger, som kom fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 13de Valgkreds (Meyer). Det forekommer mig, at denne Sag er en saadan, som egner sig til at gennemføres uden Hensyn til andre Spørgsmaal paa det paagældende Omraade. Den er egnet dertil, baade fordi der er en Klasse paalidelige, pligtopfyldende og nøjsomme Statstjenere, som vi i lang Tid have gjort Uret imod, og den er egnet dertil, fordi det vil være skadeligt for Statens Interesser ikke at gøre det, idet der paa andre Omraader, som adskillige Talere have paapeget, er sket Lønningsforbedringer for Bestillings- og Embedsmænd, som staa ganske paa lige Fod med Underofficererne i Beskaffenheden af deres Gerning. Jeg har Lov til paa egne Vegne at sige dette, fordi det paa andet Sted er faldet i min Lod endogsaa i særlig fremtrædende Grad at være virksom for at forbedre Stillingen for en af de Klasser, med hvem Underofficererne sammenstilles i Anmærkningerne til Lovforslaget, nemlig Kjøbenhavns Politibetjente. Det var ingenlunde, fordi vi særlig ønskede at forøge Kjøbenhavns Kommunes Udgifter, at vi forhøjede Politibetjentenes Lønninger, men vi vare alle uden Partiforskell komne til den bestemte Erkendelse, baade at der blev gjort de paagældende Mennesker Uret ved at tage Tjeneste af dem i det Omfang, vi gjorde, uden at stille dem gunstigere, og at det ikke var muligt for Samfundet at fyldestgøre sine Interesser paa dette Omraade, naar vi ikke stillede dem bedre, idet vi nemlig i saa Fald ikke vilde kunne faa brugbare Kræfter trukne til vort Politikorps. Det forekommer mig, at ganske den samme Betragtning uafhængig af nogen som helst Sidebetragtning gør sig gældende for Underofficerernes Vedkommende. Naar det fremhæves, at Underofficererne sandsynligvis have andre Indtægter end dem, der staa opførte i Anmærkningerne til Lovforslaget, vil jeg dertil sige: Det vil jeg virkelig ønske, for ellers kan jeg ikke se rettere end at mange af dem maatte dø af Sult. Det forekommer mig, at i yore Dage ere Kravene til et passende Livsunderhold saadanne, at jeg tror, det ikke vil være

let at begribe, hvorledes man skulde skaffe sig Livsopholdet for en Indtægt af 580 Kr., og jeg vil tilføje, at dette er endnu vanskeligere for de Underofficerer, som ere i en saadan Alder, at man maa forudsætte, at de ere gifte og altsaa have Familie, Kone og Børn at forsørge. Jeg har ønsket at fremsætte disse Bemærkninger, men det er i og for sig ikke for at tage Afstand fra det officielle Standpunkt, som er taget over for Loven. Der er jo nogle, som sige, at det er Tonen, som gør Musikken, og jeg har for mit Vedkommende stærkt villet betegne, at jeg fuldt ud og udelt kan slutte mig til Lovforslaget, som det er forelagt.

M. Madsen: Der er et Par Bemærkninger, jeg gerne vil svare paa, da de særlig vare henvendte til mig. Det er naturligvis rigtigt, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 13de Valgkreds (Meyer) gjorde opmærksom paa, at jeg, da jeg omtalte Sammenligningen mellem Underofficerernes og Haandværkernes Stilling, ikke havde været agtsom over for de Vanskeligheder, som kunde indtræde for Haandværkernes Vedkommende. Jeg maa sige, at jeg afknappede denne Del af mit Foredrag, for at det ikke skulde blive for langt for Tinget. Jeg vil da nævne de to Ting, som jeg havde noteret, og som jeg ønskede at gøre opmærksom paa, nemlig at Underofficererne ikke som Haandværkerne ere udsatte for Arbejdsløshed, og at de have Ret til en ganske vist lille Pension. Det var to Ting, som jeg mente maatte veje op mod den overordentlig store Ulighed mellem Indtægterne. Men selv fra det Standpunkt mente jeg, man maatte sige, at Indtægterne for Underofficerernes Vedkommende, navnlig deres Begyndelseslønninger, vare saa urimelig smaa, at det var utænkeligt, at man i Længden skulde kunne faa en Tilgang, man kunde være tjent med. Hvad angaar Mandskabets Behandling, som det ærede Medlem for Bælum (J. Jensen) særlig talte om, vil jeg dog gøre opmærksom paa, at jeg har ikke fremstillet Underofficererne som Mønstre paa ethvert Punkt. Jeg har søgt, og hvis det ikke er lykkedes mig, skulde det gøre mig meget ondt, at fremstille Underofficererne som en Klasse, der har gjort ganske overordentlig store Fremskridt, maaske større Fremskridt end nogen anden Klasse af Mennesker i den Udviklingsperiode, vi have haft i den sidste Menneskealder. Det har været Hensigten med mit Foredrag, og jeg vil, hvad Underofficerernes Behandling af de menige an-